

GEMENGDE COMMISSIE RECHTSBIJSTANDSVERZEKERING

Mr. X., advocaat te ...

VERZEKERAAR A., ...

Dossier: GCR/2010/985

De zaak werd aanhangig gemaakt voor de Gemengde Commissie Rechtsbijstandsverzekering bij brief van mr. X. d.d. 5 juli 2010;

De Gemengde Commissie Rechtsbijstandsverzekering behandelde deze zaak ter zitting van 15 november 2010 op de zetel van de Orde van Vlaamse Balies, Koningsstraat 148 te 1000 Brussel en was als volgt samengesteld:

Mr. Frank GRUYTERS, voorzitter
Mr. Leo BOUTELIGIER
Mevr. Kathleen THIJS
Dhr. Patrick MEESEN

* * *

I. DE FEITEN

Mr. X. trad op als raadsman van de heer W.D..

Op 17.07.2009 werd de heer W.D. met zijn fiets aangereden door heer N.H.. Hierbij raakte hij gewond. Op 01.03.2010 werd een blijvende arbeidsongeschiktheid van 4% weerhouden.

De heer W.D. werd driemaal onderzocht door dokter Q., de raadsgeneesheer van de WAM-verzekeraar G..

De heer N.H. werd vervolgd voor de politierechtbank te Brugge.

Bij vonnis van 18.05.2010 veroordeelde de politierechtbank de heer N.H. tot het betalen van een geldboete en legde een rijverbod van zes maanden op en het afleggen van theoretische, praktische en

medische proeven. Op burgerlijk vlak werd de heer N.H. veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding aan de heer W.D..

II. IN RECHTE

Naar aanleiding van het fixatiebericht van het parket d.d. 11.02.2010 raadpleegde de heer W.D. mr. X..

Op 23.02.2010 verzocht mr. X. A. om hem mandaat te verlenen. Op 26.02.2010 weigerde de rechtsbijstandsverzekeraar dit omdat de tegenpartij regelingsbereid was, een raadsgeneesheer aanstelde en een voorschot betaalde.

Op 10.03.2010 ontving de makelaar van A. de consolidatiebesluiten van dokter Q. met de vraag of de heer W.D. deze kon aanvaarden. Hierover raadpleegde de heer W.D. mr. X.. Na de uitleg van mr. X. en nadat de heer W.D. zijn behandelend geneesheer had geraadpleegd ging hij akkoord enerzijds met de besluiten van dokter Q. en anderzijds om de schadeclaim op die grondslag te begroten.

Ondertussen werd het volledige consolidatierapport van dokter Q. opgevraagd bij G..

Bij brief van 12.05.2010 deelt mr. X. aan A. mee dat er geen minnelijke regeling is tot stand gekomen voor de zitting. De B.A.-verzekeraar van de heer N.H. liet weten dat zij vrijwillig zou tussenkomen op de zitting van de politierechtbank. Bijgevolg is een burgerlijke partijstelling noodzakelijk ter vrijwaring van de rechten van de heer W.D.. Mr. X. vraagt opnieuw aan A. om mandaat in rechtsbijstand te verlenen. Aangezien de zaak kennelijk niet geregeld is.

Ter zitting van de politierechtbank op 12.05.2010 werd de zaak zowel op strafrechtelijk als op burgerlijk vlak behandeld en sprak de politierechter een vonnis uit.

Op 21.05.2010 weigerde A. nog steeds tussenkomst te verlenen. Mr. X. gaat hiermee niet akkoord. Mr. X. merkt op dat indien er sprake zou geweest zijn van een regeling in der minne, dan had A. minstens tijdig het bewijs en stavingstukken moeten opvragen bij de heer W.D., hetgeen nooit is gebeurd. Ook een regeling had dan tijdig moeten tussenkomen. Bovendien maakte G. nooit een opmerking dat zij het dossier aan het afhandelen was rechtstreeks met A., ondanks het feit dat mr. X. G. reeds eerder had aangeschreven.

Mr. X. besluit dan ook dat A. tussenkomst dient te verlenen.

A. merkt vooreerst op dat zij conform haar polisvoorwaarden het recht heeft om een minnelijke regeling na te streven. Slechts wanneer dit niet kan worden bereikt neemt zij de noodzakelijke kosten van een gerechtelijke invordering voor haar rekening. Dit stemt volledig overeen met art. 92 van de wet op de Landverzekeringsovereenkomst.

A. meent dat de noodzaak van een procedure nooit heeft bestaan.

Op 29.07.2009 vroeg A. via de makelaar naar de bewijsstukken en gaf zij uitleg over haar werkwijze. Dezelfde datum en op 31.07.2009 schreef A. de verzekeraar van de tegenpartij aan met een mededeling van de eerste schadegegevens en met de vraag om een raadsgeneesheer te gelasten. Dit laatste gebeurde, waarvan de heer W.D. via zijn makelaar op 19.08.2009 werd ingelicht. Tegelijkertijd vroeg A. naar verdere schadegegevens.

Er werd bij de tegenpartij om een voorschot gevraagd en op 24.08.2009 bezorgde A. de makelaar gedetailleerde documenten om het inkomstenverlies van de heer W.D. te kunnen begroten.

De ontvangen informatie is op 02.09.2009 aan de verzekeraar van de aansprakelijke overgemaakt waarbij een voorschot van € 2.000,00 en de regeling van de stoffelijke schade werd gevraagd.

De gevraagde provisie werd aan de makelaar bezorgd op 22.09.2009.

Op 01.12.2009 meldde de rechtsbijstandsverzekeraar via de makelaar dat de gezondheidstoestand van de heer W.D. nog niet consolideerbaar was en een hercontrole door de geneesheer van de tegenpartij voorzien was in maart 2010.

Op 18.02.2010 verwittigde A. de makelaar dat de tegenpartij zou vervolgd worden, maar dat een burgerlijke partijstelling niet nodig is. A. wees er nogmaals op dat de tegenverzekeraar regelingsbereid was en de politierechtbank ambtshalve de burgerlijke belangen zou aanhouden. Een gelijkaardig bericht stuurde A. op 26.02.2010 naar mr. X., waarbij A. nog meedeelde dat zij hem zou contacteren indien een minnelijke regeling toch niet zou kunnen plaatsvinden.

Begin maart 2010 ontving A. de consolidatiebesluiten van de tegenverzekeraar en legde ze via de makelaar op 10.03.2010 voor aan de heer W.D. met de vraag de besluiten met zijn arts te bespreken. A. merkt op dat indien zij tijdig antwoord had gekregen van de heer W.D., zij een volledige eis had kunnen stellen en dit dossier wellicht zou geregeld zijn geweest voor de zitting van 18.05.2010.

A. stelt dat duidelijk blijkt dat zij de heer W.D. steeds op de hoogte heeft gehouden van de evolutie van het dossier, dat zij zijn belangen correct heeft behartigd, tijdig een voorschot heeft gevraagd en dat een minnelijke regeling duidelijk tot de mogelijkheden behoorden. Toch heeft mr. X. de zaak naar zich toegetrokken door contact op te nemen met de tegenverzekeraar en heeft hij A. niet ingelicht over het akkoord omtrent de medische besluiten. A. meent dat de verzekeraar van de tegenpartij in de procedure is tussengekomen enkel omdat mr. X. hierop heeft aangestuurd en niet omdat dit nodig was om een vordering te stellen.

A. stelt dat haar recht om een minnelijke regeling na te streven niet eindigt louter en alleen omdat de tegenpartij wordt vervolgd. De politierechter zou de burgerlijke belangen aanhouden zodat steeds op dit punt de procedure zou kunnen hernomen worden. Een burgerlijke partijstelling was evenmin nodig om een uitspraak over de aansprakelijkheid te bekomen nu deze niet in vraag stond.

A. besluit dat zij de tussenkomst van mr. X. niet ten laste hoeft te nemen.

Mr. X. merkt nog op dat de heer W.D. onvoldoende werd geïnformeerd over de gang van zaken, de reden waarom hij mr. X. raadpleegde.

Wat betreft het argument van A. dat de burgerlijke belangen ambtshalve zouden worden aangehouden, merkt mr. X. op dat dit niet noodzakelijk is en bovendien dat dit niet de bedoeling is van het systeem.

* * *

De Gemengde Commissie Rechtsbijstandsverzekering merkt op dat de heer W.D. door het parket op 11.02.2010 werd geïnformeerd over de datum van de terechtzitting van de politierechtbank te Brugge, zodat hij desgevallend er zijn rechten zou kunnen doen gelden.

Overeenkomstig artikel 92 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst heeft de verzekerde het recht op bijstand van een advocaat in geval van een gerechtelijke procedure en heeft hij eveneens vrije keuze. Dit is de bevestiging van het fundamenteel recht van het slachtoffer om zich voor de rechtbank te laten bijstaan door een vrij gekozen advocaat.

III. ADVIES VAN DE GCR

De GCR adviseert dat A. gehouden is tussenkomst te verlenen en derhalve de staat van kosten en ereloon van mr. X. ten laste te nemen.

Kathleen THIJS

Patrick MEESEN

Leo BOUTELIGIER

Frank GRUYTERS